

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/25/2013
Identifikačné číslo spisu:	2010200164
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2010200164.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa Y. L., bytom v E., proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 11. decembra 2012, č. k. 24Sd/41/2010-80, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 11. decembra 2012, č. k. 24Sd/41/2010-80, p o t v r d z u j e .

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 11. decembra 2012, č. k. 24Sd/41/2010-80, potvrdil rozhodnutie z 10. júna 2010 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku a naďalej mu ponechala invalidný dôchodok, priznaný s účinnosťou od 18. augusta 2009 podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vo výške 202,90 € mesačne, zvýšený podľa § 82 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 413/2009 Z.z. na sumu 209,10 € mesačne s účinnosťou od 1. januára 2010, lebo tento dôchodok je vyšší, ako invalidný dôchodok, vyplácaný podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) v sume 180,90 € s účinnosťou do 18. augusta 2009, podľa právnych predpisov, účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a považovaný naďalej za invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50 %. Krajský súd rozhodnutia aj postup odporkyne považoval za vecne správny z dôvodu, že odporkyňa postupovala podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení. Konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 24. novembra 2009 číslo XXX XXX XXXX X zastavil, lebo uvedené rozhodnutie odporkyňa nahradila svojím rozhodnutím z 10. júna 2010 číslo XXX XXX XXXX X, ktoré sa stalo predmetom súdneho preskúmania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie krajského súdu, lebo súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci. Namietal, že zdravotný stav mu nedovoľuje vykonávať žiadne zamestnanie.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 37 ods. 1 a ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení občan má nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ak sa stal čiastočne invalidným a bol zamestnaný po dobu potrebnú na nárok na tento dôchodok.

Občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 263a ods. 1 písm. b) a c) a ods. 5 zákona o sociálnom poistení poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne o sume invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 sa vypláca invalidný dôchodok v sume určenej podľa zákona účinného od 1. januára 2004 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, a to od zmeny sumy invalidného dôchodku z dôvodu preskúmania trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, alebo o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Zo spisov vyplýva, že rozhodnutím odporkyne z 13. mája 1999 číslo XXX XXX XXXX X bol navrhovateľovi priznaný čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení vo výške 2 625 Sk mesačne s účinnosťou od 18. júna 1999, následne zvýšený podľa právnych predpisov, účinných do 31. decembra 2003, zvýšený podľa § 82 zákona o sociálnom poistení

a prepočítaný na sumu 180,90 € ku dňu 18. augusta 2009. Vzhľadom na skutočnosť, že čiastočný invalidný dôchodok navrhovateľa sa s poukazom na § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení považuje naďalej za invalidný dôchodok, odporkyňa musela navrhovateľovi priznať invalidný dôchodok po prepočítaní podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

V dávkovom spise sa nenachádza podanie navrhovateľa, ktoré by spochybňovalo správnosť záverov odporkyne o miere invalidity navrhovateľa.

Podkladom pre rozhodnutie odporkyne o nároku na invalidný dôchodok navrhovateľa boli závery lekárskej správy posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne pobočky v Trnave z 13. októbra 2010. Tieto závery preskúmala posudková komisia sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne a zistila, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie, ale je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, ale je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %.

Skúmaním invalidity navrhovateľa aj podľa § 71 zákona o sociálnom poistení sa posudkový orgán dostatočne zaoberal a zistil, že navrhovateľ je invalidný aj podľa tohto zákonného ustanovenia, lebo miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 45 %. O vecnej správnosti záverov tejto posudkovej komisie súd nepochyboval, lebo sú dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, najmä obsahom pripojenej zdravotnej dokumentácie a aj skúmaním vyjadrení navrhovateľa o jeho nepriaznivom zdravotnom stave. Dôkazy, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť, objektívnosť, odbornú úroveň a úplnosť záverov tohto posudku súd v konaní nezistil a ani navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepredložil dôkazy, ktoré by vecnú správnosť záverov tejto posudkovej komisie spochybňovali. Z uvedenej skutočnosti teda vyplýva, že 18. augusta 2009 bol navrhovateľ čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 12 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení a súčasne bol invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 % .

Z dôvodu, že podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení vyplýva odporkyni za takýchto okolností povinnosť skúmať nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok aj podľa § 70 v spojení s § 71 zákona o sociálnom poistení, aj podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení, musel súd skúmať, či odporkyňa takéto posúdenie vykonala. Z dávkového spisu zistil, že odporkyňa toto porovnanie výšky nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok vykonala a porovnala výšku invalidného dôchodku podľa predpisov účinných do 1. januára 2004 s výškou dôchodku, vypočítanou podľa právnych predpisov, účinných po tomto dni. Zistila, že invalidný dôchodok navrhovateľa podľa zákona o sociálnom poistení je vyšší, ako invalidný dôchodok navrhovateľa podľa zákona o sociálnom zabezpečení (za ktorý je považovaný jeho pôvodný čiastočný invalidný dôchodok). Z uvedeného dôvodu zanikol nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok (čiastočný invalidný dôchodok) podľa zákona o sociálnom zabezpečení a naďalej mu patrí invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení (vrátane zákonných zvýšení).

Z dôvodu, že pred rozhodnutím o invalidnom dôchodku odporkyňa riadne zistila skutočný stav veci a na jeho základe rozhodla v súlade s platnými právnymi predpismi, jej rozhodnutie považoval odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa za dostatočné a presvedčivé aj v otázke posúdenia výšky invalidného dôchodku navrhovateľa podľa zákona o sociálnom poistení, lebo obsahuje aj porovnanie výšky dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení v porovnaní s výškou dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení.

Z uvedených skutočností vyplýva, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď uvedené rozhodnutie odporkyne považoval za vecne správne a preto podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne.

Odvolací súd preto rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.